



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

II. Qualia Judaei, sub eodem Imperatore perpassi sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒΙΙ
 ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ,
 Εκκλησιαστικῆς ἰστορίας
 Λόγος δ'.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ
 ΠΑΜΦΙΛΙ
 ECCLESIASTICÆ
 HISTORIÆ
 LIBER QUARTUS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τῆς δὲ τῆς Τραϊανῆ βασιλείας Ρωμαίων καὶ Ἀλεξανδρείου
 Ἐπίσκοποι γνήσιοι.

ΑΜΦΙ ἢ τὸ δωδέκατον τῆς Τραϊανῆ βασιλείας ἐστὶ ὁ μικρὸ πρῶτον ἡμῶν τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρθικίας δηλωθεὶς Ἐπίσκοπος τῶν ζῶντων μετὰ τῆς τέταρτης ἢ ἀπὸ τῆς Ἀποστόλων τῶν αὐτοῦ λειβεργίαν κληρέται Πειμ. ἐν τῷ καὶ Ἀλεξανδρ. ἐπὶ Ρώμης ὁδῶν ἐστὶ ἀποπληρώσαντες Εὐαρίστου, πέμπτον ἀπὸ Πέτρου καὶ Παύλου κατάγων διαδοχῶν, τῶν Ἐπισκοπῶν ἀπολαμβάνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅσα Ἰουδαῖοι καὶ αὐτὸν πεπόμενοι.

ΚΑΙ τὰ μὲν τῆς Ἑβραίων ἡμῶν διδασκαλίας τε καὶ ἐκκλησίας, ὅση μέρει ἀνθεν ἐπιμείζον ἐχώρει πρὸς τῆς Ἰουδαίων συμφορᾶς, κακοῖς ἐπαλλήλοις ἤμαζεν. ἤδη γὰρ τῷ αὐτοκράτορι εἰς ἐνιαυτὸν ὀκτωκαιδέκατον ἐλαίνοντος, αὐτῶν Ἰουδαίων κινήσις ἐπαναστάσα, πάμπαν πλῆθος αὐτῶν διέφθειρεν. ἔντε γὰρ Ἀλεξανδρεία καὶ τῆ λοιπῇ Αἰγύπτῳ καὶ πρὸς τῆς Κυρήνης, ὡς περὶ τὸ πνεῦμα ἰσχυρῶν καὶ σασιώδους ἀναρριπιδέντες, ὡς μὲν πρὸς τὰς σιωαίους ἐλλήνας σασιάζειν ἀνέστησαν, τῶν τε εἰς μέγα τὴν σάσιν, τὰ ἑθνῶν ἐνιαυτῶ πόλεμον ἐσμικρὸν συνηΐσαν, ἠγχεμένους τῶν κατὰ Λεπτε τὴν ἀπάσης Αἰγύπτου. καὶ δὴ ἐν τῇ πρώτῃ συμβολῇ ἑπικρατήσαν αὐτὰς σιωαίους τῶν ἐλλήνων, οἱ καὶ καταφυγόντες εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, τὰς ἐν τῇ πόλει Ἰουδαίους ἐζώρησαν τε καὶ ἀπέκλεισαν. τῆς ἢ τῶν τετῶν συμμαχίας

CAPUT I.

Quam Romanorum & Alexandrinorum
 Episcopi fuerint imperante Traiano.

CIRCA duodecimum annum Imperii Traiani Cerdo Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopus, cujus paulò suprâ mentionem fecimus, abiit è vita; quartusque ab apostolis ministerium ejus ecclesiæ sortitus est Primus. Eodem tempore cum Evarestus annos octo in Pontificatu exegisset, Romæ episcopatum suscepit Alexander, quintum à petro & paulo successione obtinens locum.

CAPUT II.

Qualia Iudæi sub eodem Imperatore
 perpeffi sint.

AC Servatoris quidem nostri doctrina atque ecclesia magis ac magis in dies efflorescens, continuis incrementis augebatur. Judæorum autem calamitates novis subinde cladibus cumulabantur. Nam cum Imperator annum jam Imperii octavum decimum attigisset, rursus Judæorum tumultus exortus, maximam gentis illius multitudinem extinxit. Quippe Alexandria & per totam Ægyptum ac Cyrenaicam, velut à violento quodam & fedtioso Dæmone exagitati Judæi, adversus Græcos & Gentiles qui unâ cum ipsis habitabant, tumultum excitare cœperunt. Progressâ deinde in majus seditione, sequenti anno bellum non mediocere conflarunt, Lupo tunc temporis totius Ægypti præfecturam gerente. Et primo quidem conflictu fortè Judæi Gentiles superaverant. Qui mox alexandriam confugientes, Judæos qui in ea urbe degebant, captos interfecerunt. Horum igitur au-

Huc refer
 Niceph.
 c. 22. l. 3.

P ij

xilio destituti Judæi qui Cyrenem incolabant, duce Lucua, Ægyptiorum regionem prædationibus ac latrociniiis infestare, & præfecturas ejus vastare infisterunt. Itaque Imperator Marcium Turbonem adversus eos misit cum pedesribus ac navalibus copiis, & cum equitatu. Hic multis præliis confertis, belloque in longum tempus protracto, infinita Judæorum millia, qui partim ex Cyrenaica provincia, partim ex Ægypto Lucua Regi ipsorum opem latari confluerant, neci dedit. Sed Imperator veritus ne Judæi qui Mesopotamiam habitabant, incolas perinde aggrederentur, mandavit Lufio Quietō, ut eos extra Provincie fines deportaret. Qui instructa adversus illos acie, ingentem eorum multitudinem prostravit. Ob quam victoriam Legatus Judææ ab Imperatore est designatus. Sed hæc Gentilium quoque Scriptores, qui res gestas temporum illorum memoria mandarunt, iisdem ferè verbis retulere.

CAPIΤ III.

Qui imperante Hadriano pro defensione fidei libros scripserunt.

Huerefer Niciph. c. 21 13.

Cum Trajanus per viginti annos cemptis sex mensibus Principatum tenuisset, Ælius Hadrianus suscepit Imperium. Huic Quadratus obtulit orationem, quam pro defensione religionis nostræ idcirco conscripserat, quod quidam malevoli homines, vexare nostros atque incessere conabantur. Extat hodieque apud plerosque ex fratribus hæc oratio, quam nos etiam habemus, ex qua & ingenium ejus viri, & rectam Apostolica fidei doctrinam perspicue licet cognoscere. Porro idem Scriptor suam ipsius antiquitatem satis declarat his verbis: Servatoris autem, inquit, nostri opera semper conspicua erant, quippe quæ vera essent: ii scilicet qui morbis liberati, aut qui ex morte ad vitam revocati fuerant. Qui quidem non solum dum sanabantur, aut dum ad vitam revocabantur, conspecti sunt ab omnibus, sed secuto deinceps tempore. Nec solum quando in terris moratus est Servator noster, verum etiam post ejus discessum diu superstites fuerunt: adeo ut nonnulli eorum etiam ad nostra usque tempora pervenerint. Hæc de Quadrato. Aristides quoque vir fidelis ex religionis

Α αποτυχόντες οί κατὰ Κυρήνην, τήν χώραν τῆς Αιγύπτου λεηλασάντες, καί τας ἐν αὐτῇ νόμους φθειρόμενες διετέλεσαν ἡγεμόνας αὐτῶν Λακίαν ἐφ' ἧς ὁ αυτοκράτωρ ἐπέμψεν Μάρκιον Τερβωνα σιωδωμάμει πεζῆ τε καί ναυτικῆ, ἐπιπέδον καί ἰππικῆ. ὃ ἦ πολλαῖς μάχαις ἐν ὅσῳ ὀλίγον τε χρόνῳ τὸν πρὸς αὐτὰς διαπονήσας πόλεμον, πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων ἐμόνον τῶν ἀπὸ Κυρήνης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπ' Αἰγύπτου συναγεμμένων Λακίαν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀνέβη. ὃ ἦ αυτοκράτωρ ὑποπέυσας καί τας ἐν Μεσοποταμίᾳ Ἰουδαίους ἐπιτήσασθαι τοῖς αὐτοῦ, Λακίᾳ Κυνίῳ προσέταξεν ἐκκαλεῖσθαι τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ὅς καὶ πῶδαξάμηνον Βάμπολον πληθῶν τῶν αὐτοῦ Φονεῖν. ἐφ' ἧς καθεθώματι Ἰουδαίους ἡγεμόν ὑπὸ τῷ αὐτοκράτωρ ἀνεδείχθη. ταῦτα καὶ ἑλλήνων αἰτὰ καὶ τας αὐτὰς χρόνους γραφῆ πῶδαξάμηνον αὐτοῖς ἰσορροπῆσαι ῥήμασι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Οἱ κατὰ Ἀδριανὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀπολογησάμενοι.

Τραϊανὸς ὃ ἐφ' ὅλοις ἔτεσιν εἴκοσι πέντε δεξὴν μνήσιν ἐξ ἑσπέρων κελεύσασθαι, Ἀδριανὸς διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν. τῷ Κωδράτῳ λόγον προσφωνήσας ἀναδίδωσιν, ἀπολογία συντάξας ὑπὲρ τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσεβείας ὅτι δὲ ἄλλοις πονηροῖς αἰδέσθαι τὰς ἡμετέρας ὀνοχλεῖν ἐπειρώσῃ. εἰσὶν ἡ δὲ φέρειν πῶδα πλείους τῶν ἀδελφῶν, ἀτάς καὶ παρ' ἡμῖν τὸ σύστημα ὅτι ἐκκαλεῖν ἐστὶ λαμπρὰ τεκμήρια, τῆς τε τῶν ἀνδρῶν διανοίας, καὶ τῆς ἀποστολικῆς ὀρθοδοξίας. ὃ δὲ αὐτὸς πῶν καθ' ἑαυτὸν δεχαιότῃ πῶδα φανερῶν, δι' ὧν ἰσορροπῆσαι ταῦτα ἰδίᾳ φωναῖς τῶν ἡμετέρων ἡμῶν ταῦτα ἔργα αἰεὶ παρῆν. ἀληθῆ γὰρ ἦν οἱ θεραπυθέντες. οἱ ἀνασάντες ἐκ νεκρῶν οἱ ἐπιπέδον ἦσαν μόνον θεραπυδόμενοι, καὶ ἀνιστάμενοι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ παρῆν. ἐδὲ ἐπιπέδον μόνον τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ καὶ ἀπαλλαγῆναι, ἦσαν ἐπὶ χρόνον ἰκανόν ὡς τε καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας χρόνους πῶν αὐτῶν ἀφικαίνονται μὲν οὐκ ἔστι. καὶ Ἀδριανὸς ὃ πῶν εἰς ἀντὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδοξίας, πῶν Κωδράτῳ πῶν ἀπολογησάμενος ὑπὲρ τῆς